

[Poul Nielson]

get af det, som kan sætte spørgsmålstegn ved seriositeten i lovgivningsarbejdet i al almindelighed.

Om beslutningsforslag nr. B 36 om lettelse af erhvervenes administrative byrder vil jeg sige, at det er meget, meget magert, hvad der egentlig er af indhold.

Om beslutningsforslag nr. B 37 om effektivisering af monopolkontrollen er der ikke meget mere indhold at sige noget om, men for så vidt angår selve intentionen i det er det noget, vi fra socialdemokratiets side synes ganske godt om. Jeg vil henvise til de bemærkninger, ministeren kom med, som noget, der helt dækker den interesse, vi omfatter en effektivisering af monopolkontrollen med i den socialdemokratiske gruppe.

Sammenfattende vil jeg kunne citere, hvad mit partis ordfører, hr. K. J. Mortensen, sagde, da de tilsvarende forslag blev behandlet den 31. august 1977 – det står i folketingets forhandlinger 1976–77 (2. samling), sp. 6274:

» . . . at overskriften giver vel nok anledning til en vis sympati, som jeg også har, med forslaget, men jeg må sige, at når jeg har set på forslaget og konstateret, hvor lidt gennemtænkt det er, hvor dårligt det er motiveret, hvor dårligt det er funderet, ja, så er der intet andet at gøre end at stemme et sådant forslag ned.«

Forslaget er ikke ændret i egentlig forstand siden, selv om det er blevet opsplittet, og jeg er altså heller ikke i stand til at give noget tilsagn om, at den socialdemokratiske stillingtagen til forslaget er ændret. Det er egentlig ikke, fordi vi ikke synes, at det kan være meget rigtigt at se på tingene, men fordi det simpelt hen ikke er en måde at beslutte på, ved hjælp af sådanne forholdsvis løst udformede resolutioner.

H. C. Hansen (FP):

Retsforbundets to forslag til folketingsbeslutning, dels om lettelse af erhvervenes administrative byrder, dels om effektivisering af monopolkontrollen, kunne med fornøden tilslutning her i folketinget betyde påbegyndelsen af en forbedring af erhvervslivets lovgivning.

At det antagelig ikke vil gå således med folketingets nuværende sammensætning, er ikke fremskridtspartiets skyld. Jeg tror, der både i fremskridtspartiet og i retsforbundet

er vilje og kraft til at påbegynde en sanering af lovjunglen, der omgiver den erhvervsdrivende i dag. At der næppe er vilje og kraft i folketinget som helhed, er overordentlig beklageligt.

Lovjunglen omfatter, for blot at nævne nogle eksempler, kildeskat, feriepenge, sygepenge, ATP, søgne- og helligdagsbetaling, moms, arbejdsløshedsfond, invalidefond, forsikringer, lønmodtagergarantifond, statistik, toldregnskab, pris- og avancelov, miljø- og arbejderbeskyttelseslovgivning osv. – en lovgivning, som har medført, at alt for mange erhvervsdrivende føler sig som jaget vildt.

Retsforbundet har valgt at tage et enkelt område af denne lovgivning op til drøftelse i dag: den gældende pris- og avancelovgivning. Retsforbundet får fremskridtspartiets fulde tilslutning, når det siger, at folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag med henblik på at ændre den gældende pris- og avancelovgivning, således at erhvervslivets administrative byrder kan lettes og i praksis uadministrerbare lovbestemmelser ophæves på alle andre områder i erhvervslivet, hvor den frie konkurrence styrer pris- og avanceudviklingen tilfredsstillende.

Også vi i fremskridtspartiet har den opfattelse, at forudsætningen for at løse Danmarks økonomiske problemer og forudsætningen for at løse arbejdsløshedsproblemet er, at erhvervslivet, store og små virksomheder, kan få mulighed for at tjene så meget som muligt og beholde mest muligt af fortjeningen.

Det er lykkedes for socialisterne at kaste et odiøst skær over begrebet overskud. Ordet »profit« indeholder noget odiøst, noget ulovligt, noget mistænkeligt, og dette ord bliver jo brugt af socialisterne i rigt mål, netop med den hensigt at skade dansk erhvervsliv, netop med henblik på at få den danske befolkning til at tro, at overskud i en erhvervsvirksomhed er af det onde.

Fremskridtspartiet vil gerne medvirke til helt at fjerne pris- og avancelovgivning, og hvis der ellers er medlemmer her i salen, som er parate til at lade deres stemmer arbejde, så vil fremskridtspartiet også gerne gå ind i et kompromis, blot det på dette område betyder en lettelse for erhvervslivet. Men der er desværre en tendens til, at stemmer, der arbejder her i folketinget, mest arbejder på et socialistisk grundlag.